



Mediji i informiranje

Sud Europske unije  
**PRIOPĆENJE ZA MEDIJE br. 63/20**  
U Luxembourggu 28. svibnja 2020.

Mišljenje nezavisnog odvjetnika u predmetima  
C-620/18 i C-626/18  
Mađarska i Poljska/Parlament i Vijeće

## **Nezavisni odvjetnik M. Campos Sánchez-Bordona predlaže Sudu da odbije tužbe za poništenje koje su Mađarska i Poljska podnijele protiv direktive kojom se jačaju prava upućenih radnika**

*Imajući u vidu promjene na tržištima rada u Uniji nakon uzastopnih proširenja i zbog gospodarske krize iz 2008., zakonodavac Unije smio je ponovno razmotriti interese poduzeća koja se koriste slobodom pružanja usluga i interese njihovih upućenih radnika*

Zakonodavac Unije 2018. donio je Direktivu<sup>1</sup> (u daljnjem tekstu: Direktiva o izmjeni) kojom se mijenja Direktiva 96/71/EZ o upućivanju radnika (u daljnjem tekstu: Direktiva 96/71)<sup>2</sup> s ciljem da im se osigura jača zaštita kada je riječ, među ostalim, o njihovim primicima od rada te o socijalnim i radnim pravima. U skladu s Direktivom o izmjeni, ti aspekti uvjeta rada upućenih radnika moraju u načelu biti usklađeni s primjenjivim pravilima države članice domaćina, odnosno države u koju su oni upućeni.

S druge strane, ako se radnici upućuju na razdoblje dulje od 12 mjeseci (odnosno iznimno na 18 mjeseci), Direktiva o izmjeni zahtijeva da se na njih praktično primjenjuju isti uvjeti rada i zaposlenja kao na radnike u državi članici domaćinu.

Mađarska i Poljska podnijele su pojedinačne tužbe Sudu zahtijevajući poništenje Direktive o izmjeni, u cijelosti ili djelomično. Njemačka, Francuska, Nizozemska, Švedska (samo u predmetu C-626/18) i Komisija intervenirale su u postupke u potporu zahtjevima Parlamenta i Vijeća.

U svojem današnjem mišljenju nezavisni odvjetnik Manuel Campos Sánchez-Bordona, kao prvo, smatra da **je Direktiva o izmjeni donesena na odgovarajućoj pravnoj osnovi**. S tim u vezi on naglašava da se tom direktivom, kao i Direktivom 96/71, nastoji ostvariti dvostruki cilj, a to je, s jedne strane, osiguravanje mogućnosti da poduzeća transnacionalno pružaju usluge upućivanjem radnika iz svoje države poslovnog nastana i, s druge strane, zaštita prava upućenih radnika i sprečavanje nepoštenog tržišnog natjecanja poduzeća koje je rezultat različite razine zaštite u državama članicama.

Nezavisni odvjetnik priznaje da se većina odredbi Direktive o izmjeni osobito odnosi na zaštitu upućenih radnika, što se objašnjava činjenicom da je **zakonodavac Unije smatrao da je ta izmjena Direktive 96/71 nužna zbog promjena na tržištima rada u Uniji nakon uzastopnih proširenja i zbog gospodarske krize iz 2008.** Nezavisni odvjetnik naglašava da se zakonodavcu Unije, kada donosi pravilo o usklađivanju poput Direktive 96/71, ne može oduzeti mogućnost da taj akt prilagodi svim promjenama okolnosti ili razvoju znanja.

Osim toga, nezavisni odvjetnik smatra da činjenica da je Direktiva o izmjeni većinom usmjerena na zaštitu upućenih radnika ne znači to da ju je valjalo donijeti na temelju članka 153. UFEU-a, koji se odnosi na određene aspekte socijalne politike Unije. S tim u vezi on podsjeća na to da akt kojim se izmjenjuje drugi raniji akt u pravilu ima istu pravnu osnovu kao potonji. Stoga članak 53. stavak 1. i članak 62. UFEU-a, čiji je cilj osiguravanje slobode poslovnog nastana i slobode pružanja usluga,

<sup>1</sup> Direktiva (EU) 2018/957 Europskog parlamenta i Vijeća od 28. lipnja 2018. o izmjeni Direktive 96/71/EZ o upućivanju radnika u okviru pružanja usluga (SL 2018., L 173, str. 16.)

<sup>2</sup> Direktiva 96/71/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 1996. o upućivanju radnika u okviru pružanja usluga (SL 1997., L 18, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 5., str. 127.)

mogu biti odgovarajuća pravna osnova Direktive o izmjeni, kao što su to svojedobno bili u slučaju Direktive 96/71.

Kao drugo, nezavisni odvjetnik ističe da se Direktivom o izmjeni samo ujednačuje primjena konkurentnih pravila o radu države domaćina i države podrijetla te se njome ni u kojem slučaju ne utvrđuju iznosi plaće koju treba platiti jer je to u nadležnosti država članica. Jednako tako, pojedini elementi primitaka od rada upućenih radnika i dalje će se razlikovati od elemenata primitaka od rada lokalnih radnika, tako da neće nestati razlike između stvarnih primitaka od rada tih dviju vrsta radnika. Zbog istog razloga nezavisni odvjetnik smatra da neće potpuno nestati ni konkurentske prednosti poduzeća iz zemalja Unije s nižim troškovima rada koja upućuju radnike u države članice s višim troškovima.

Kao treće, nezavisni odvjetnik smatra da je **zakonodavac Unije** donošenjem Direktive o izmjeni **postupio u skladu sa zahtjevima načela proporcionalnosti i pritom nije očito prekoračio svoju široku diskrecijsku ovlast u području uređenja transnacionalnog upućivanja radnika**. On osobito smatra da je zamjena izraza „minimalne plaće” u tekstu Direktive o izmjeni izrazom „primici od rada” opravdana zbog praktičnih poteškoća nastalih upotrebom prvonavedenog izraza. Naime, pojedina poduzeća upućenim su radnicima isplaćivala minimalnu plaću, neovisno o njihovoj kategoriji, funkcijama, stručnim kvalifikacijama i radnom stažu, što je dovelo do razlike u plaći u odnosu na lokalne radnike u sličnoj situaciji.

Jednako tako, nezavisni odvjetnik ocjenjuje da je uređenje položaja radnika upućenih na dugotrajno razdoblje (12 odnosno 18 mjeseci) koje je uvedeno Direktivom o izmjeni opravdano i podrazumijeva proporcionalna ograničenja slobode pružanja usluga, s obzirom na to da je prilagođeno situaciji radnika koji će se snažnije integrirati na tržištu rada države domaćina.

Naposljetku, nezavisni odvjetnik napominje da Direktiva o izmjeni ne sadržava nijedno materijalno pravilo o upućivanju radnika u sektoru prometa i da će se ona na taj sektor primjenjivati tek nakon donošenja budućeg zakonodavnog akta u tu svrhu. U tom pogledu nezavisni odvjetnik odbija argument Mađarske u skladu s kojim upućivanje u Direktivi o izmjeni na taj budući zakonodavni akt čini samo po sebi povredu odredbe UFEU-a koja se odnosi na primjenu načela slobode pružanja usluga u sektoru prometa<sup>3</sup>.

S obzirom na sve navedeno, nezavisni odvjetnik predlaže **Sudu da u cijelosti odbije tužbe za poništenje koje su podnijele Mađarska i Poljska**.

---

**NAPOMENA:** Sud nije vezan mišljenjem nezavisnog odvjetnika. Zadaća je nezavisnih odvjetnika predložiti Sudu u punoj neovisnosti pravno rješenje u predmetu za koji su zaduženi. Suci Suda sada počinju vijećati u ovom predmetu. Presuda će se donijeti naknadno.

**NAPOMENA:** Tužba za poništenje služi za poništenje akata institucija Unije koji su protivni pravu Unije. Pod određenim uvjetima države članice, europske institucije i pojedinci mogu podnijeti tužbu za poništenje Sudu ili Općem sudu. Ako je tužba osnovana, akt se poništava i dotična institucija mora popuniti eventualnu pravnu prazninu nastalu poništenjem akta.

---

*Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Sud.*

*Cjelovit tekst mišljenja ([C-620/18](#) i [C-626/18](#)) objavljuje se na stranici CURIA na dan čitanja.*

*Osoba za kontakt: Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293*

---

<sup>3</sup> Članak 58. stavak 1. UFEU-a